

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice št. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska petit-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 3 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 81.

V Ljubljani v soboto, 11. aprila 1885.

Tečaj II.

Aktivni uradniki in izvrševalni odbor ljubljanski.

II.

Trdno smo tedaj uverjeni, da se zaupni možje, izbrani od svojih tovarišev v izvrševalni odbor, uže iz osebnih oziror niso mogli navduševati za politično nesmisel, katera se razodeva v izključenju aktivnih uradnikov od državnozborske kandidature. Če si pa nekoliko natančneje ogledamo stvarno bitnost tega vprašanja, prepričali se bomo takoj, da je taka novotarija kvarna narodnim interesom. Vsak misleč domoljub mora to spoznati na prvi hip, in da ne bi imeli pozitivnih vestij, katere odločno zanikujejo istinitost „Narod“-ovega poročila, iz kojega so potem zajemali lažni dopisniki dunajskih novin — stvar sama na sebi bi nam bila porok, da jednak ne utemeljen predlog nikdar ni obveljati mogel v ljubljanskem eksekutivnem odboru.

Kajti delokrog državnega poslanca je sila obširen in težaven, in vsak narod mora misliti na to, da svoje najinteligentnejše sinove pošlje v parlament. Žalibog, da je med Slovenci razumništvo le prereditko sejano! Ni naša krivda, usodna posledica je nevesele naše povestnice, da imamo Slovenci razmerno mnogo manjše število omikanih in narodno mislečih mož, nego na pr. Italijani ali Nemci. Mlad narod smo in niti časa nismo imeli niti druge prilike, da bi iz svoje sredine bili rodili mnogobrojno imovito in izobraženo meščanstvo. Velike obrtnosti med nami skoro ni, tudi razvito trgovino disihmal še pogrešamo, ni čuda tedaj, da so le *rari nantes in gurgite vasto* oni rodoljubni, duševno probujeni meščani, katerim bi volja bila, obremeniti se z državnozborskim mandatom. A kaj nam preostaja? Vrli naš kmet,

poštenjak skozi in skozi, navzlic nadarjenosti svoji vender nima dovolj splošne in strokovnjaške omike, da bi njega mogli poslati v dunajsko zbornico. On je na svojem mestu v občinskem zastopu, radi ga vidimo tudi v deželnem zboru, kjer je jako koristen s svojo praktično treznostjo, ali v dunajskem parlamentu nas bode le redkokedaj mogel zastopati, izkušenim borilcem z nasprotnega taborja, izučenim v vseh dialektičnih finesah navadno ne bode kos. Nezavisni pravnik, odvetnik tedaj in notar, se tudi ne bodeta pulila za državnozborsko kandidaturo. Prvi radi tega ne, ker ga je skušnja uže dovolj učila, da mu odvetniška pisarna med tem propade, če se pol leta mudi v oddaljenem glavnem mestu. Notar pa si mora celó najeti namestnika, substituta, in tudi to le redko kateremu kaže. Veleposestvo v naši domovini itak ni v najboljšem položaji, pičlo je število izobraženih veljakov, še pičleje ono narodnih mož med našimi veleposestniki — tedaj je po vsem naravno, da bomo še dolgo časa uprav v zadregi, ako bomo hoteli možake pošiljati v državni zbor, kateri združujejo v svoji osebi vse dobremu poslancu potrebne lastnosti: neomahljiv značaj, živo dejanjsko rodoljubje, lepo zgovornost in ono strokovnjaško znanje, katero v tesni zvezi s splošno omiko in naravno nadarjenostjo stoprav rodi odličnega govornika. Neznatno število zastopnikov je odmerjenih slovenskemu narodu — tembolj mora paziti na to, komu da izroči častni posel državnozborskega poslanca!

Če pa je temu takó, če imamo v istini pri izberu poslancev večidel ozirati se na domače razumništvo, katerega imamo žalibog! le premalo, ali ni potem zares milovanja vredna zaslepljenost, ako nam šepetalec v „Narodni Tiskarni“, — kajti tam in nikakor ne v izvrševalnem odboru ljubljanskem izvalila se je ta

mastna raca — na uho trobi, da treba izključiti od pasivnega volilnega prava vse aktivne uradnike! Polovica vsaj naših izobraženih mož je v državni ali deželni službi, pisatelji naši pripadajo skoro večinoma tem krogom, tudi strokovnjaškega znanja nahajamo bržkone več na tej strani, nego drugod — in vender se kar naravnost svetuje slovenskemu narodu: „Ne voli aktivnih uradnikov!“ Da bi se udali nepremišljenim nasvetom „Slov. Naroda“, podobni bi bili nespametnemu borilcu, kateri si pred odločilnim bojem sam odseka desnico svojo! Vsa novodobna tehnika meri na to, da se tvorne sile ne izgubé. To načelo merodajno je tudi na političnem polji, a sedaj se skuša, po ovinkih, z nelojalnim tihotapstvom narodu našemu priporočati najbolj lehkomiselno potrato, katera se more prej ali slej ljuto maščevati nad našo bodočnostjo!

Toda uže jih vidimo pred seboj pristaše najstarejšega dnevnika, pripravljajoče se, unisono nas pobijati z jednim samim tehtnim argumentom. „Prva lastnost slovenskemu poslancu mora biti — takó se glasi njih umovanje — možata neupogljiva značajnost in te nikakor ne moremo pričakovati od zavisnega človeka, od aktivnega uradnika!“ Tehtni razlog na prvi videz in vender ohol skozi in skozi! Ne bomo se sklicevali na to, da se jednaka inkompatibiliteta niti tedaj ni izrekla, ko je narod slovenski še v ostri opoziciji se upiral protivnemu ministerstvu. Če se tako načelo ni postavilo pod Lasser-Auerspergovo vlado, kako bise dalo opravičiti sedaj, pod Taaffejevo sistemo?! Menda so baš tedaj nekateri aktivni uradniki dejanjsko dokazali, da se izneverili niso svojemu narodu in njegovi politiki, akoravno jih ni varovala imuniteta državnih poslancev. Sicer pa, oglejmo si sedanjo nemško opozicijo! Nemcem pač ne treba segati po onem delu narodne inteligencije,

Listek.

Lizika.

(Po Zschokkeju. -o-)

(Dalje.)

Toda pri strastnih naravah podaja vsak vtis nove hrane plamenu, ki jih vničuje. Liziki tekli so v novem bivališči dnevi počasi; nepotrpežljivo kopernelo jej je srce po ljubimcu in povrniti se zopet v domovino, v njegovo obližje bila jej je jedina, goreča želja. Ker pa z njim ni mogla občevati, niti ga videti, zahajala je v mislih nazaj na obale domačega jezera, kjer sta sanjarila o svoji sreči, o svoji ljubezni; ali pa je občudovala mestu njega in tako rekoč iz njega samega nove pokrajine, v koje je bila kakor prognana; pokrajine, polne divnih podrtin iz davnih rimskih časov in krasnih modernih poslopij, obdane od blizu in daleč od bleščečih ledenikov, kipečih iz cvetočih tal v sive oblake. Opazovala je vse le z njegovimi očmi, občutila vse, kakor bi pohajal on mestu nje po tej okolici in jo občudoval. Vse te

vtise sporočala mu je pismeno in tu združevala je s poezijo ono rahločutje in ljubezen, ki se ravno tedaj, kadar smo oddaljeni od ljubljene osebe, tem bolj odkrito in drznejše razodeva. Pri tem večnem duševnem vzburjevanji bila je moč milega podnebja preslaba, da bi obvarovala nežno deklisško življenje uničevalnega notranjega plamena. Moči so jej pojemale. Kmalu jela so jo vtrudovati sprehajališča in navadna opravila. Tudi dosedanje pogosto pisanje morala je opustiti, kar jej je srce posebno težilo. In ko je čutila, da oslabele moči ne podpirajo več v prejšnji meri krepke in koprneče domišljije, vlije so se jej britke solze in v srce vlegla se je otožnost in nejevolja, kar je mehko zdravje le še bolj rušilo. — Tako klanjala se je proti grobu, kakor cvetice, ki začno veneti v najlepšem krasu.

Ko se je bližala zima, nameravala je teta podati se s svojim detetom še bolj proti jugu, da bi je tako po polnem ostrega ozračja obvarovala. Tudi Vidmar zahteval je takisto. Pisal je teti, da pričakuje zavestno najugodnejšega vspela od žarkega toskanskega solnca in da ju pride sam tjà spremit.

Odpotoval je koj. Toda komaj prišel je v Martigny, uže se mu sporoči pismo, v kojem mu teta naznanja, da se z Liziko v kratkem povrniti in naroča mu ob enem, najeti v bližnji okolici mesta tiho in prijazno stanovanje. Lizika slutila je baje, da so jej dnevi šteti in hotela je na vsak način še enkrat videti domače nebo, domače kraje, ki so bili priče njenih gorečih obljub in priseg. Mati in hči vračale sta se po najbližji poti čez Šent Bernard. Toda Lizika bila je uže preslaba. Ni se mogla več vzdržati na sedlu in v nosilnici privedli so jo do hospica. Vstric nje pa je jezdila mati; skrb in žalost trli sta jej srce, dočim si je prizadevala vzbujati up in pogum v svojem ljubljennem detetu.

Vidmar vzel je med tem v najem malo hišico zunaj mesta, koje je potem zase kupil, in vredil je v nji vse potrebno v prijeten vzprejem. Ves čas bil je sila vzburjen; sedaj mučila ga je misel o preteči mu gotovi izgubi, sedaj zopet, če mu je moja teta poročala, da se je zdravje hčere obrnilo nekoliko na bolje, spodrinilo mu je obup divje in razposajeno veselje. — Ko mu je došla vèst, da

kateri se pri nas od neke strani tako rado narodu predstavlja kot omahljivo, vsakemu vplivu pristopno veterinjaštvo. Dovelj imajo nezavisnega razumnštva, niso tedaj primorani, jemati svoje zastopnike iz plastij „aktivnih uradnikov“. Toda, ali so tudi oni navzlic svojemu strastnemu upor proti sedanji vladi kedaj se držali tega principa? Nikakor ne, in na glas bi se smejali vsakemu, kateri bi kaj enakega od njih zahteval. Med voditelji nemške opozicije nahajamo celo krdelo aktivnih državnih uradnikov, in če vlado naskočijo, vidimo v prvih bojnih vrstah c. kr. aktivne profesorje, Suessa in Wildauerja, Tomaščuka, Saxa in druge. Tam, pri nemških liberalcih ceni se pozitivno znanje, strokovnjaška izobraženost, po kojih se odlikujejo baš aktivni uradniki, in niti na misel jim ne pride, pasivno volilno pravico odrekati temu važnemu in častnemu stanu.

In kam bi bili zabredli Slovenci, da je uže v prejšnjih bojovnih letih kak naroden prenapetost z jednako frazo iznenadil svoje rojake ter begal naše ljudstvo? Kako daleč bi bili prišli Slovenci, da ni početkom naše parlamentarne dōbe bil na čelu c. kr. aktivni uradnik, nepozabljeni naš dr. Jan Bleiweis. In še en slučaj hočemo navesti, koji bode takoj jako drastično označil vrtoglavo takih volilnih doktrin. Med sedanjimi deželnimi poslanci uživa splošno zaupanje in spoštovanje Luka Svetec. Nikomur se ne sanja, celó nemškim protivnikom ne, dvojiti nad neomahljivo značajnostjo tega možaka. A baš Svetec prišel je svojo politično kariero kot c. kr. aktivni uradnik; da bi tedaj med slovenskim narodom takrat obveljali nazori, koje sedaj pridiguje „Slov. Narod“, zaprta bi bila pot do političnega polja tudi temu veljaku, in čakati bi moral, da zapusti aktivno službo ali da se med tem vsaj nekoliko omehčajo puritansko-stroga načela naših modrijanov v „Narodni Tiskarni.“

Ta dva slučaja vender uže dovelj dokazujeta, s kako obzirno previdnostjo se politikuje v nekaterih slovenskih krogih!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Železniška komisija gospodske zbornice vzprejela je predlogo o Severni železnici nespremenjeno. Gospodska zbornica imela bode baje v ponedeljek zopet sejo.

V Gradci vršila se je v sredo volitev župana. Izvoljen je bil državni poslanec dr. Ferdinand Portugall. Novi župan bode odložil svoj mandat kot državni poslanec, da bode mogel opravljati občinske posle.

Poročila iz Brna pripovedajo, da se je med moravskimi veleposestniki sklenil kompromis za bodoče državnoborske volitve. Izmed devetih mandatov veleposestva dobi po kompromisu usta-

je prišla Lizika srečno čez planine, hotel jej je hiteti nasproti, a v trenutku pride mu pismo od matere, v kojem ga prosi, naj ju rajši ondi pričakuje. Obupno stanje drazega otroka prisililo je nesrečno mater po tisočerihih skrbeh in težavah, ki jih je prestala na potovanji čez gorovje, vstaviti se v vališkem selu Šent Branchier. Bala se je, da bolnika ne privede več nazaj. In ko je bilo zopet mogoče, odpotovati dalje, tresla in bala se je, da nenaden prihod Vidmarjev ne pretrga slabotne niti, na kojem je še viselo Lizikino življenje.

Prve dni meseca oktobra prišli sta ženski. Vidmar moral je želji tete vstreči in se vmakniti za prvi trenutek. Izza drevja, koje je obsenčevalo hišo, videl je Liziko, blede in spremenjeno, na pol ležečo v odprtem vozu. Veselja bi sedaj najrajši zavriskal, kajti še je upal in mislil, da je dekle le vsled težavne in dolge vožnje tako blede in potrt. Ko so jo pa morali prenesti na rokav v hišo, jelo se mu je blesti, divja bolest in obup sta se ga polastila. — Kmalu pride zopet moja teta iz hiše. Brez zavesti hitel jej je na srce. Oba objemala sta se, nema in topeča se v neizmernih bolečinah in solzah.

voverna stranka štiri, srednja stranka tri in konservativna stranka dva.

V Ogerski pričelo se je nekako gibanje med kmeti. V Hatzfeldu združilo se je te dni 890 malih posestnikov v južnoogersko kmetisko društvo. Namen temu društvu je: Varovati pravice vsega stanu in posameznikov, zboljšavanje obdelovanja zemlje, povzdiga realnega in personalnega kredita. Tudi v Ogerski pričelo je kmetijstvo propadati, in s takimi društvi mislijo si kmetje zopet pomagati na noge.

Tuje dežele.

Srbski kralj Milan podal se bode dné 14. t. m. s svojimi ministri v Niš, kjer bode imela letos skupščina svoje seje. Skupščina otvorila se bode dné 15. t. m.

Londonski list „Times“ pišejo, da je vsled postopanja Komarova napovedana vojska med Rusijo in Afganistanom in Anglija mora gledé svojih obvezanostij nasproti emiru, kakor tudi z ozirom na angleške interese ovirati Rusijo, da se ne polasti Herata, torej mora potegniti meč, da varuje državne in interese narodnega prava. „Standard“ pa pravi, da je Komarovo postopanje razrušilo med Anglijo in Rusijo napravljeno pogodbo. Rusija da mora zapovedati, naj se nje čete vrnejo zopet v svoje prejšnje postojanke. To je na vsak način potrebno, če se hoče vršiti dalnje pogajanje gledé afganskih mej.

Telegrami iz Dublina poročajo o potovanji princa Waleskega po Iriski. Povsodi, kamor pride, vsprejemajo ga zeló slovesno; zbira se obilica naroda ter ga navdušeno pozdravlja. Vhod v Dublin bil je veličasten. Nikjer ni se kazalo od strani naroda nikako sovraštvo.

Bitka pri Penjdehu (Penšdehu) na afganskem ozemlju med Rusi in Afganci vzbudila je v Angležih veliko zanimanje, dejali bi, vznemirjenje. Dasi je v angleški zbornici Gladstone izjavil, da so bili Rusi v istini izzvani po afganskih predstazah k boju, se vender neče prav verjeti tem besedam. In angleška vlada morala je vprašati rusko vlado po pojasnilu. V Londonu so o resnosti položaja dobro prepričani; Angleži storili so uže vse korake, da vzdržijo zvezo z emirjem. Knez zahteva orožje, strelivo in denar, vender ne kaže posebnega veselja, da bi Angleži vmarširali v Afganistan, ker bi s tem vzbudil pri svojih podanih neprijetne spomine. — V górenji bitki bojevali so se Afganci prav vro; obnašanje angleških častnikov pa ni po polnem jasno; dokler je trajal boj, obnašali so se „nevtralno“, a ko se je zmaga nagnila na rusko stran, prosili so Ruse varstva, vender so jih umikajoče afganske čete potegnile s seboj.

„Italie“ poroča iz Massauaha, da so Abesinci zaseli Keren ter si tako osvojili pot od Massauaha v Kassalo. Čuje se tudi, da sta se dva močna rodova, katera sta bila do zdaj

Lizika, koja je ostala sama v sobi, naslonjena na zofo, zrla je trudno po novi sobi, ki se je le slabo razločevala v večernem mraku. Vpešana vsled potovanja in duševnega vzbujenja, čutila se je sila onemogla, in v duši, koja so obdajali le temni spomini, vsahnilo je vse upanje in ves pogum. Ko se vrne čez nekaj časa mati in jo začne pripravljati na vzprejem ljubimca, ki je čakal še zvonaj v veži, prišla jo je gineno za roko in nemo zrla jej je v rosne oči.

Strežaj prinese sedaj luč. Vidmar, ki je nepotrpežljivo čakal, ide za njim do vrat. — Vidmar! zakliče Lizika z trhlím a nekako mrtvim glasom. — Lizika! zakliče on, in v tem hipu je v njenem naročju. Ko zapazi tu njeno blede in onemoglost, zažari se mu temno v očeh. Od presilnih bolečin omamljen zgrudi se pred njo na kolena, strastno objema jej roki in z vročimi poljubi skuša prikrivati globoko ihtenje. Na Lizikina vpadla in blede lica pa je kapnilo nekaj solz. V srci, ki se je uže odreklo temu svetu, vzbudila se je zopet želja po življenji.

Kaj je postalo, pravi po dolgem molčanju, iz Vaše Lizike! Mehki glas zadušile so jej zopet

nevtralna, uprla proti avtoriteti kediva ter prestopila k Osmanu Digmi. Da bi Abesincem pokazala, da bi bila le njihova korist, če Italija zasede Massauah, odpustila je italijanska vlada pobiranje uvozne in prevozne carine.

Dopisi.

Z Dunaja, 9. aprila. Zanimalo bode morda častite čitatelje, če jim v naslednjem podamo izkaz o duhovenski plači po novem zakonu. Pri tem ozirati se hočemo le na nam najbližje dežele.

I. Izkaz. Plača služočih duhovnikov.

I. Štajerska, Koroška, Kranjska.	Samosvojnih duhovnikov.		Pomožnih duhovnikov.	
	gold.	avstr. velj.		
1.) V glavnem mestu	1000	400		
2.) V mestih in trgih z nad 5000 prebivalci in v večjih kopeliščih	800	350		
3.) V drugih krajih :				
a) Župnije z zistemizovanimi pomožnimi duhovniki	700	300		
b) Župnije brez zistemizovanih pomožnih duhovnikov	600	—		

II. Istra, Trst in okolica, Goriška-Gradiška.

1.) V Trstu	1200	400
2.) V okolici dveh milj okolo Trsta, v mestih in trgih z nad 3000 prebivalci, potem v večjih kopeliščih	700	350
3.) V drugih krajih	600	300

III. V Dalmaciji.

1.) V Zadru	800	350
2.) V mestih in trgih z nad 2000 prebivalci, potem v večjih kopeliščih	600	300
3.) V drugih krajih	500	300

Opomnja. „Večja kopelišča“ so oni kraji, kjer obilo obiskavanje tujcev podražuje živila.

II. Izkaz. Pokojnina.

	S službenim časom					
	do 10 let	več kot 10 do 20 let	več kot 20 do 30 let	več kot 30 do 40 let	več kot 40 let	
a) Za samosvojnega duhovnika :						
500	300	350	400	425	450	
600	300	360	420	450	480	
700	300	370	440	475	510	
800	300	380	460	500	540	
900	300	390	480	525	570	
1000 ali več goldinarjev	300	400	500	550	600	
b) Za pomožne duhovnike	225	250	275	300	300	

solzé. Potem pa, premagujoč čutila, nadaljuje: Upala sem, da bodem ta trenutek snidenja pogumnejše prestala; a — moči so me zapustile. — Prijatelj — dragi prijatelj — — — preveč bi bilo sreče za zemljane! — — — Bog kliče me k sebi. Hvalim ga, o iz srca ga hvalim, za dnove, ki mi jih je podaril; za dnove, ki jih je mogla zaljšati le Vaša ljubezen.

Srce se mu je krčilo, v očeh ni se mu prikazala solza in molčé stiskal je blede ročice na vroča lica. Grozovite misli rojila so mu po vročih možganih in divji smeh zabliskal mu je okolo usten. A ko vidi zopet njo, tako lepo in ljubo, tako vdano in mirno trpeti bolečine, sramoval se je samega sebe. Čutil se je malodušnega, brez pravega poguma in stanovitnosti nasproti vdarcem usode in nevrednega Lizike.

Ne, Lizika, nikakor ne! pravi napósled, in bolečina ga zopet premaga; Bog te zdaj še ne zahteva od nas. — — — Da bi jaz brez tebe — — — ne! ni mogoče! S tabo umreti ali s tabo živeti — — — drugače ne morem!

Teta, ki se je bala i za hčer i za njega, vstavi mu besedo, in odpelje ga iz sobe. (Konec prih.)

Umetne
zobe in zobovja
vdevlje po najnovejšem **amerikanskem** načinu brez vsakih bolečin ter izvršuje **plombovanja** in vse **zobne operacije** (39) 5
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, 1. nadstropje.

Cesarsko in eksportno
pivo
v steklenicah
priporoča
A. Mayerjeva
trgovina piva v steklenicah
v Ljubljani. (1) 51—16

Fabriška zaloga
pristnega
tirolskega lodna za gospé in gospode
pri **Franu Greilu v Innsbrucku.**
Vzorci zastoj in franko; izvršuje se vestno in
proti povzetji. (36) 3—3

Važno za častnike in vojake!
Vojaške knjige
spisal **Komel pl. Sočeban,** ces. kr. stotnik,
se dobivajo v bukvarni
Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
na Kongresnem trgu št. 2:
Službovník za o. kr. vojstvo, I. in II. del, slovensko, po 30 kr.
Službovník za o. kr. vojstvo, II. del 30 kr., III. del 20 kr. (slovensko-nemški).
Garnizonska in stražna služba, 30 kr. (slovensko-nemški).
Bojna služba itd., 40 kr. (slovenski).
Slovnica vojaška, 1 gld.
Werndljeva puška (slovensko-nemški), 20 kr.
Pouk o zemljišči (slovensko-nemški), 20 kr.
Osnova vojstva, 20 kr. (28) 8

Protikataralične
salicilne kroglice
izdelovane po **G. Piccoliji,** lekarji „pri angelju“, Ljubljana, Dunajska cesta.
Pomirijo dražest in so močaste in raztvarjajo slezo, so izborno sredstvo zoper kašelj, hripavost, boleti v prsih in vratu in zaradi antiseptičnega učinka vsled nahajajočega salicilno-kislega natrona najboljše varovalno sredstvo zoper davico ali difteritiko.
1 škatulja 20 kr.
Naročbe z dežele izvršujejo se nemudoma po pošti. (106) 15—16

V Ameriko
pride najceneje, kdor se obrne na
Arnolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozzigasse I,
najstarejša tvrdka te vrste.
Natančneje izpovedbe in prospekti
zastoj. (22) 50—7

Velikanske izgube, katere so zadele veliko londonško tovarno za železne meblje, **Godoridge Brothers and Comp.,** pri najnovejšem padcu glasgovske banke, so isto tako silno omajale, da je sklenila, tovarno zapreti ter velikansko zalogo, zlasti pri vseh izložbah s zlatimi kolajnami odlikovanih mebljev za četrti del pod tovarniško ceno po polnem razprodati. Prodajam torej pri meni od gori omenjene hiše v zalogi se nahajajo

Postelje so skoro tu narisani slične.
joče čudalepe 400 železne postelje za odrasčene (nedosežna krasota za vsako stanovanje in sobo) po bajevidi, tu še nečuvani smešni ceni, komad le po 8 gld. (prejšnja cena 30 gld. 50 kr.) Izvršujem tudi posamezna naročila, dokler zadostuje zaloga, v vedno izbornih in brezhibnih izvodih takoj proti vpošiljavi gotovine.
F. Bugányi
zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglergasse.
Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljam, ker za vse slučaje vedno podajajo varnost zoper mrčese in nesnažnost, dalje nepokončljivo vztrajejo in se mogó lehko skupaj skladati, daje prednost pred lesenimi. (21) 10—5

V založništvu našem izišla na svitlo knjiga:
Saljivi Slovenec.
Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.
Nabral
Anton Brezovnik
učitelj.
12 pol v 8*. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.
Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Blago za obleke
le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti
3-10 metrov { za gld. **4,96** iz dobre ovčje volne;
za „ „ „ **8,—** „ boljše „ „ „ „
jedno obleko { „ **12,40** „ jako fine „ „ „ „
Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12,— Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhlne suknje, blago za suknje in dežne plašče, tifl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjače za damé in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča
Ustanovljeno Jan. Stikarofsky — 1866 —
fabriška zaloga v Brnu.
Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškim mojstrom **nefrankovano.**
Pošiljatve proti povzetji čez 10 gld. franco.
V zalogi imam suknja vedno za več nego 150 000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknjenih **ostankov,** dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po **jako nizkih fabriških cenah** razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov **ni možno** razpošiljati **vzorkov** na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi **sleparija,** ako firme suknene blaga inserirajo suknene ostanke; v tacih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očividno.
Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.
Dopisi vzprejemljó se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku' (7) 24—10

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji v Ljubljani.

Aktiva.

Bilanca z dné 31. marcija 1885.

Passiva.

Št.		gold.	kr.	Št.		gold.	kr.
1	Za tekoči račun (konto-korrentne terjatve) . .	85 874	31	1	Akeijna glavnica	150 000	—
2	Dvojiljivi račun delničarjev	343 702	68	2	Akeijne obresti	56	25
3	Tekoči račun kreditnega društva	19 375	—	3	Kreditnega društva porošteni zaklad	21 532	50
4	Dvojiljivi račun „ „	4 758	44	4	Kreditnega društva obresti in poroštv. zaklad	2 944	27
5	Effektni račun	4 945	59	5	Račun rezervnega zaklada kreditnega društva	2 663	—
6	Rimesni račun A	99 598	28	6	Za tekoči račun (konto-korrentni dolgovi)	55 778	60
7	Rimesni račun B	89 476	49	7	Rimesne obresti A	2 934	94
8	Troški	817	34	8	Rimesne obresti B	3 647	67
9	Najmarina	275	—	9	Obresti za pokriti kredit	514	38
10	Služnine	1 903	29	10	Giro	515 030	27
11	Davki	46	52	11	Račun prvega 25% poplačanja pri giro-konto	9 995	18
12	Za pokriti kredit	7 100	—	12	Provizije	62	97
13	Račun troškov Avg. Tschinklovih sinov	920	—	13	Obresti za tekoči račun	382	73
14	Kranjska hranilnica v Ljubljani	85 000	—				
15	Račun blagajnice	13 705	99				
16	Račun dobička in izgube	8 043	83				
		765 542	76			765 542	76

V Ljubljani v dan 31. marcija 1885.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Za knjigovodstvo:

Mayer s. r.

Jos. Luckmann s. r.

Fran Zeschko s. r.